ДОСЛІДЖЕННЯ ХВИЛЬОВИХ ПОЛІВ, ДИФРАГОВАНИХ ТОНКИМИ ПРУЖНИМИ ВКЛЮЧЕННЯМИ, ПРИ ПЛОСКІЙ ДЕФОРМАЦІЇ

О.В. ЛИТВИН, ас., В.Г. ПОПОВ, д.ф.-м.н., проф..

Одеська національна морська академія

вступ

Вдосконалення засобів неруйнівного контролю та дефектоскопії вимагає вивчення контактної взаємодії тонких пружних тіл з оточуючим середовищем. Актуальною, з точки зору багатьох застосувань, є проблема дистанційного визначення геометричних та механічних параметрів тонкостінних неоднорідностей, зокрема включень, в ізотропному пружному середовищі за допомогою розсіяних хвильових полів. Оскільки інформація про властивості включення міститься в характеристиках розсіяних полів, то важливе значення мають алгоритми розв'язання задач з їх дослідження. В роботі досліджуються поля переміщень та напружень за допомогою так званих повних поперечних перерізів розсіювання (ПППР).

ПОСТАНОВКА ЗАДАЧІ

Нехай необмежене пружне середовище (матриця), що знаходиться в умовах плоскої деформації, містить пружне включення у вигляді пластини товщини h. У площині xOy включення займає область $|x| \le a, -h/2 \le y \le h/2$. На нього падають плоскі гармонічні поздовжні хвилі або хвилі поперечного зсуву, задані своїми потенціалами [1]

$$\phi_0(x; y) = Ae_1(x; y)\kappa_1^{-1}, \psi_0(x; y) = Ae_2(x; y)\kappa_2^{-1},$$
(1)

$$\text{дe } \kappa_j^2 = \frac{\omega^2}{c_j^2}, \ e_j(x; y) = \exp \kappa_j i \left(x \cos \theta_0 + y \sin \theta_0 \right) \ \left(j = 1, 2 \right), \ c_1^2 = \frac{\lambda_1 + 2\mu_1}{\rho_1}, \ c_2^2 = \frac{\mu_1}{\rho_1}, \ \lambda_1, \ \mu_1, \ \lambda_2 = \frac{\lambda_1 + 2\mu_2}{\rho_1}, \ \lambda_2 = \frac{\lambda_1 + 2\mu_2}{\rho_1}, \ \lambda_3 = \frac{\lambda_2 + 2\mu_2}{\rho_1}, \ \lambda_4 = \frac{\lambda_1 + 2\mu_2}{\rho_1}, \ \lambda_5 = \frac{\lambda_1 + 2\mu_2}{\rho_1}, \ \lambda_5 = \frac{\lambda_2 + 2\mu_2}{\rho_2}, \ \lambda_5 = \frac{\lambda_2 + 2\mu_2}{\rho_1}, \ \lambda_5 = \frac{\lambda_2 + 2\mu_2}{\rho_2}, \ \lambda_5 = \frac{\lambda_2 + 2\mu_2}{\rho_2}, \ \lambda_5 = \frac{\lambda_5 + 2\mu_2}{\rho_2}, \ \lambda_5$$

 ρ_1 – сталі Ламе та густина середовища, ω – частота коливань, θ_0 – кут між додатним напрямком вісі Ox та напрямком розповсюдження хвиль. Всі співвідношення, як і наступні, записані для амплітудних значень. Залежність від часу визначається множником $e^{-i\omega t}$, який тут і далі опускається.

При формулюванні умов взаємодії включення з матрицею будемо вважати включення настільки тонким, що граничні умови на його сторонах можна сформулювати відносно його серединної площини. Нехай обидві сторони включення повністю зчеплені з матрицею. Тоді на його серединній площині терплять розрив напруження, стрибки яких позначені:

$$\sigma_{y}^{1}(x,+0) - \sigma_{y}^{1}(x,-0) = \chi_{1}(x), \ \tau_{xy}^{1}(x;+0) - \tau_{xy}^{1}(x;-0) = \chi_{2}(x), \ -a \le x \le a.$$
(2)

Крім того, з умов повного зчеплення випливають рівності:

$$v^{1}(x,\pm 0) = v_{0}(x) - v^{0}(x,0), \ u^{1}(x;\pm 0) = u_{0}(x) - u^{0}(x,0) - \frac{h}{2}\frac{dv_{0}}{dx}, \ -a \le x \le a,$$
(3)

де τ_{xy}^1 , σ_y^1 -дотичні та нормальні напруження відбитих хвиль, $u_0(x)$, $v_0(x)$ -амплітуди відповідно зсувних вздовж вісі Ox та згинальних коливань серединної площини включення.

Якщо на обох сторонах включення виконуються умови гладкого контакту з матрицею, тоді на включенні терплять розрив напруження σ_v та переміщення u, стрибки яких позначені

$$\sigma_{y}^{1}(x;+0) - \sigma_{y}^{1}(x;-0) = \chi_{1}(x),$$

$$u^{1}(x;+0) - u^{1}(x;-0) = \chi_{4}(x), \quad -a \le x \le a, \quad \chi_{4}(\pm a) = 0.$$
(4)

Також з умови гладкого контакту випливає:

$$v^{1}(x,\pm 0) = v_{0}(x) - v^{0}(x,0), \ -a \le x \le a, \ \tau^{1}_{xy}(x;\pm 0) = -\tau^{0}_{xy}(x,0).$$
(5)

При формулюванні граничних умов (2) – (5) було виконано подання переміщень та напружень в матриці у вигляді

$$v = v^{1} + v^{0}, \ u = u^{1} + u^{0}, \ \sigma_{x} = \sigma_{x}^{1} + \sigma_{x}^{0}, \ \tau_{xy} = \tau_{xy}^{1} + \tau_{xy}^{0}, \ \sigma_{y} = \sigma_{y}^{1} + \sigma_{y}^{0}.$$
(6)

Перші доданки в (6) пов'язанні з розсіяними від включення хвилями, другі – з хвилями, що падають на включення.

Переміщення серединної площини включення визначаються з відповідних рівнянь теорії пружних пластин [2], які за плоскої деформації мають вигляд:

$$u_0''(x) + k_{02}^2 u_0(x) = -\chi_2(x) / D_{02}h, \ k_{02}^2 = \omega^2 \rho_0 / D_{02}, \ D_{02} = E_0 / (1 - v_0^2), \ -a < x < a,$$
(7)

$$v_0^{IV}(x) - k_{01}^2 v_0(x) = -\chi_1(x) / D_{01}, \ k_{01}^2 = \rho_0 \omega^2 h / D_{01}, \ D_{01} = E_0 h^3 / 12 (1 - v_0^2), \ -a < x < a \,, \tag{8}$$

де ρ_0 , E_0 , ν_0 – відповідно густина, модуль Юнга та коефіцієнт Пуассона включення.

Вважатимемо вплив середовища на бічні кромки включення $x = \pm a$ нехтувало малим, внаслідок чого на них виконані умови вільного краю:

$$N(\pm a) = -D_{02}\frac{\partial u_0}{\partial x}(\pm a) = 0, \ M^{\pm}(\pm a) = -D_{01}\frac{\partial^2 v_0}{\partial x^2}(\pm a) = 0, \ Q^{\pm}(\pm a) = -D_{01}\frac{\partial^3 v_0}{\partial x^3}(\pm a) = 0.$$
(9)

В останніх рівностях *N*, *Q* – нормальні і поперечні сили, *M* – згинальний момент на кромках включення.

РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧІ

Оскільки переміщення, викликані хвилею, відбитою від включення, мають розриви на серединній площині включення, то їх доцільно подати у вигляді розривного розв'язку рівнянь Ламе [3]:

$$u^{1}(x;y) = \int_{-a}^{a} \chi_{1}(\eta) G_{41}(\eta - x, y) d\eta + \int_{-a}^{a} \chi_{2}(\eta) G_{42}(\eta - x; y) d\eta - \int_{-a}^{a} \chi_{4}^{'}(\eta) \frac{\partial}{\partial \eta} G_{44}^{*}(\eta - x; y) d\eta,$$

$$v^{1}(x;y) = \int_{-a}^{a} \chi_{1}(\eta) G_{31}(\eta - x; y) d\eta + \int_{-a}^{a} \chi_{2}(\eta) G_{32}(\eta - x, y) d\eta - \int_{-a}^{a} \chi_{4}^{'}(\eta) \frac{\partial}{\partial \eta} G_{34}^{*}(\eta - x; y) d\eta,$$

$$\sigma_{y}^{1}(x,y) = \int_{-a}^{a} \chi_{1}(\eta) G_{11}(\eta - x; y) d\eta + \int_{-a}^{a} \chi_{2}(\eta) G_{12}(\eta - x, y) d\eta - \int_{-a}^{a} \chi_{4}^{'}(\eta) \frac{\partial}{\partial \eta} G_{14}^{*}(\eta - x; y) d\eta,$$

$$\tau_{xy}^{1}(x,y) = \int_{-a}^{a} \chi_{1}(\eta) G_{21}(\eta - x; y) d\eta + \int_{-a}^{a} \chi_{2}(\eta) G_{22}(\eta - x, y) d\eta - \int_{-a}^{a} \chi_{4}^{'}(\eta) \frac{\partial}{\partial \eta} G_{24}^{*}(\eta - x; y) d\eta,$$

$$\sigma_{x}^{1}(x,y) = \int_{-a}^{a} \chi_{1}(\eta) \frac{\partial}{\partial y} \left[\frac{\kappa_{1}^{2}}{\xi^{2}} r_{1} + 2 \frac{\partial^{2} r_{1}}{\partial y^{2}} + 2 \frac{\partial^{2} r_{1}}{\partial x^{2}} \right] d\eta + \int_{-a}^{a} \chi_{2}(\eta) \frac{\partial}{\partial x} \left[\frac{\kappa_{1}^{2}}{\xi^{2}} r_{1} + 2 \frac{\partial^{2} r_{1}}{\partial y^{2}} \right] d\eta +$$

$$+ 2\mu \int_{-a}^{a} \frac{\chi_{4}^{'}(\eta)}{\kappa_{2}^{2}} \frac{\partial}{\partial y} \left[\frac{\kappa_{1}^{2}}{\xi^{2}} r_{1} + 2 \frac{\partial^{2} r_{1}}{\partial y^{2}} + \left(\kappa_{2}^{2} + 2 \frac{\partial^{2}}{\partial x^{2}} \right) r_{2}^{2} \right] d\eta, \quad \frac{\partial G_{14}^{*}(\eta - x, y)}{\partial \eta} = G_{14}(\eta - x, y), i = 1; 4 \quad (10)$$

У випадку відшарованого включення в поданнях для переміщень та напружень

слід покласти $\chi_2(x) \equiv 0$, для повністю зчепленого включення — $\chi_4(x) \equiv 0$. Ядра інтегральних операторів визначені у [3].

Розв'язки одновимірних крайових задач (7), (8), (9) задаються формулами:

$$u(\zeta) = -\frac{m_{0}}{2\varepsilon} \int_{-1}^{1} \phi_{2}(\tau) G_{2}(\tau,\zeta) d\tau, \quad v(\zeta) = -\gamma_{0} \int_{-1}^{1} \phi_{1}(\tau) G(\tau,\zeta) d\tau, \quad (11)$$

$$\phi_{1}(\zeta) = \chi_{1}(a\zeta) / \mu_{1}, \quad \phi_{2}(\zeta) = \chi_{2}(a\zeta) / a, \quad \phi_{4}'(\zeta) = \chi_{4}'(a\zeta) \zeta = a^{-1}x,$$

$$\begin{split} m_0 &= \varepsilon_0 \mu_0, \ \gamma_0 = 3m_0 / 2\varepsilon^3, \ \varepsilon = h / 2a, \ \kappa_0 = a\kappa_2, \ \mu_0 = \left(1 - v_0^2\right) / 2\left(1 + v_1\right); \ \varepsilon_0 = E_1 / E_0, \\ \rho &= \rho_1 / \rho_0. \end{split}$$

Тут $G_1(\tau,\zeta)$, $G_2(\tau,\zeta)$ – функції Гріна відповідних крайових задач [4], [5].

Для визначення стрибків, що входять в (10), (11) з граничних умов отримана система інтегральних рівнянь. Отримання цієї системи докладно виведено у [4], [5]. Означена система інтегральних рівнянь для повністю зчепленого включення має вигляд:

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{1}(\tau) \left\{ \frac{1+\xi^{2}}{2} \ln \left| \tau - \zeta \right| + F_{1}(\tau - \zeta) + 2\pi\gamma_{0}G_{1}(\tau,\zeta) \right\} d\tau = f_{1}(\zeta),$$

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{1}(\tau) \left\{ -2\pi\gamma_{0} \frac{\partial}{\partial\zeta} G_{1}(\tau,\zeta\xi) \right\} d\tau +$$

$$+ \frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{2}(\tau) \left\{ \frac{1+\xi^{2}}{2} \ln \left| \tau - \zeta \right| + F_{2}(\tau - \zeta) + \frac{\pi m_{0}}{\varepsilon} G_{2}(\tau,\zeta) \right\} d\tau = f_{2}(\zeta), \qquad (12)$$

$$f_{1}(\zeta) = -i \left[\alpha \sin \theta_{0} \exp(i\kappa_{0}\xi\zeta \cos \theta_{0}) - \beta \cos \theta_{0} \exp(i\kappa_{0}\zeta \cos \theta_{0}) \right],$$

$$f_{2}(\zeta) = -i \left[\alpha \cos \theta_{0} \exp(i\kappa_{0}\xi\zeta \cos \theta_{0}) + \beta \sin \theta_{0} \exp(i\kappa_{0}\zeta \cos \theta_{0}) \right].$$

Функції $F_1(\tau - \zeta)$, $F_2(\tau - \zeta)$ неперервні при $-1 \le \tau, \zeta \le 1$. Формули для них не наводяться з огляду на їх надзвичайно великий об'єм.

Якщо включення відшароване з обох сторін, тоді система рівнянь має вигляд:

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{1}(\tau) \left\{ \frac{1+\xi^{2}}{2} \ln|\tau-\zeta| + \Gamma_{21}(\tau-\zeta) + \gamma_{0}G_{1}(\tau,\zeta) \right\} d\tau + \frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{4}'(\tau) \left\{ \xi^{2} \ln|\tau-\zeta| + \Gamma_{22}(\tau-\zeta) \right\} d\tau = f_{1}(\zeta) ,$$

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{1}(\tau) \left\{ -\frac{\xi^{2}}{\tau-\zeta} + \Gamma_{11}(\tau-\zeta) \right\} d\tau + \frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{4}'(\tau) \left\{ \frac{2(1-\xi^{2})}{\tau-\zeta} + \Gamma_{12}(\tau-\zeta) \right\} d\tau = f_{2}(\zeta) ,$$

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-1}^{1} \phi_{4}'(\tau) d\tau = 0 . \qquad (13)$$

Для побудови наближеного розв'язку системи інтегральних рівнянь (12) та (13) невідомі функції представлені у вигляді [6]:

$$\phi_{1}(\tau) = \frac{\psi_{1}(\tau)}{\sqrt{1-\tau^{2}}}, \ \phi_{2}(\tau) = \frac{\psi_{2}(\tau)}{\sqrt{1-\tau^{2}}}, \ \phi_{4}'(\tau) = \frac{\psi_{4}(\tau)}{\sqrt{1-\tau^{2}}},$$

$$\psi_{j}(\tau) = \sum_{m=1}^{n} \psi_{mj} \frac{T_{n}(\tau)}{T_{n}'(\tau_{m})(\tau - \tau_{m})}, \ j = 1; 2; 4 \ j = 1; 2; 4 \ , \tag{14}$$

де $T_n(\tau)$ - многочлен Чебишева 2-го роду, $\psi_{mj} = \psi_j(\tau_m), \quad \tau_m = \cos \frac{\pi (2m-1)}{2n}, m = \overline{1, n}$ – корені цього поліному.

Для отримання наближеного розв'язку інтегральні рівняння заміняться системою лінійних алгебраїчних рівнянь відносно невідомих значень функцій у вузлах інтерполяції [4], [5].

Повний поперечний переріз розсіювання $Q_k(\omega)$ за означенням [7], [8] є відношенням усередненої швидкості поширення енергії розсіяної хвилі $\langle Q_k^1 \rangle_t$ через циліндричну поверхню одиничної висоти, що містить включення, до середньої за періодом кількості енергії падаючої хвилі $\langle I^0 \rangle_t$, що проходе через одиничну площадку, перпендикулярну до напрямку розповсюдження падаючої хвилі, тобто

$$Q_k(\omega) = \left\langle Q_k^1 \right\rangle_t / \left\langle I^0 \right\rangle_t, \ k = 1; 2.$$
(15)

Тут k = 1 відповідає випадку розсіювання від включення поздовжньої хвилі, а k = 2 – поперечної хвилі.

Оскільки розсіяне хвильове поле визначається суперпозицією поздовжніх і поперечних хвиль, то переміщення та напруження, які викликані цими хвилями, необхідно записати у вигляді:

$$v^{1} = v^{11} + v^{12}, \ u^{1} = u^{11} + u^{12}, \ \sigma_{x}^{1} = \sigma_{x}^{11} + \sigma_{x}^{12}, \ \tau_{xy}^{1} = \tau_{xy}^{11} + \tau_{xy}^{12}, \ \sigma_{y}^{1} = \sigma_{y}^{11} + \sigma_{y}^{12}.$$
 (16)

Перші доданки переміщень та напружень пов'язані з розсіянням поздовжньої хвилі, а другі – поперечної хвилі.

Середня за період кількість енергії $\langle I^0 \rangle_t$, що проходе через одиничну площадку, перпендикулярну до напрямку розповсюдження падаючої хвилі в умовах плоскої деформації має вигляд:

$$\left\langle I^{0} \right\rangle_{t} = \frac{\omega}{2} \left\{ n_{1}^{0} \operatorname{Im}(\sigma_{x}^{0} + \tau_{xy}^{0}) (\overline{u}^{0} + \overline{v}^{0}) + n_{2}^{0} \operatorname{Im}(\sigma_{y}^{0} + \tau_{xy}^{0}) (\overline{u}^{0} + \overline{v}^{0}) \right\}$$
(17)

і залежно від типу хвиль, які розповсюджуються в матриці, дорівнюють:

$$\langle I^0 \rangle_t = 0,5\omega\mu_1 A^2 \kappa_2 (1+\sin 2\theta_0) \xi^{-1}, \ \langle I^0 \rangle_t = 0,5\omega\mu_1 A^2 \kappa_2 (1-\sin 2\theta_0).$$
 (18)

Перша формула пов'язана з поширенням поздовжньої хвилі, друга – поперечної хвилі.

Після введення циліндричної поверхні, що містить включення і розглядання її частини одиничної довжини, усереднена швидкість поширення енергії розсіяної хвилі через цю поверхню дорівнює:

$$\left\langle Q_{k}^{1} \right\rangle_{t} = \frac{\omega}{2} \int_{0}^{2\pi} \left\{ n_{1} \operatorname{Im} \left(\sigma_{x}^{1k} + \tau_{xy}^{1k} \right) \left(\overline{u}^{1k} + \overline{v}^{1k} \right) + n_{2} \operatorname{Im} \left(\sigma_{y}^{1k} + \tau_{xy}^{1k} \right) \left(\overline{u}^{1k} + \overline{v}^{1k} \right) \right\} d\phi$$

Далі для визначення $\langle Q_k^1 \rangle_t$ у дальній зоні необхідно ввести полярну систему координат $x = R \cos \phi$, $y = r \sin \phi$, $R = \sqrt{x^2 + y^2}$ і знайти асимптотичні формули для переміщень та напружень розсіяного поля поздовжніх і поперечних хвиль, коли $R \to \infty$. Тому

$$\left\langle Q_{k}^{1} \right\rangle_{t} = \frac{\omega \mu_{1} a^{2} \pi}{16n^{2}} \int_{0}^{2\pi} f_{k}(\phi) d\phi, \ k = 1; 2.$$
 (19)

В останній формулі підінтегральні функції залежать як від типу розсіяної хвилі, так і від умов взаємодії включення з матрицею. Отже, вираз для повного поперечного перерізу розсіювання має вигляд:

$$Q_{k}(\omega) = \frac{a^{2}\eta_{k}\pi}{8n^{2}\kappa_{2}A^{2}(1\pm\sin 2\theta_{0})}\int_{0}^{2\pi}f_{k}(\phi)d\phi, \ \eta_{1} = \xi, \eta_{2} = 1.$$

Множник η_1 пов'язаний з поширенням поздовжньої хвилі, η_2 – поперечної хвилі.

АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ТА ВИСНОВКИ

За допомогою останніх формул проведені дослідження залежності значень повного поперечного перерізу розсіювання Q_k від безрозмірної частоти κ_0 при різних співвідношеннях між пружними сталими середовища та включення $e_0 = E_1/E_0$. Результати цих досліджень для повністю зчепленого включення показані у вигляді графіків на рис. 1 – 5. На цих рисунках криві 1–5 відповідають наступним значенням e_0 : 0,5; 0,2; 0,1; 0,01; 0,001. Пунктирна крива на всіх рисунках відповідає випадку абсолютно жорсткого вклю-

чення.

Якщо на включення набігає хвиля, то від включення розсіюються як поздовжня, так і поперечна хвилі. При поширенні поздовжньої хвилі з $\theta_0 = 90^\circ$ з ростом безрозмірної частоти *к*₀ значення поперечних перерізів розсіювання Q_k , k = 1;2 зростають. Але значення ПППР розсіяної від включення поздовжньої хвилі при різних співвідношеннях е₀ практично не відрізняються один від одного, тому на рис. 1 наведені графіки почастотної залежності ПППР розсіяної від включення поперечної хвилі. Як видно, майже при всіх значеннях e_0 поперечні перерізи мають декілька максимумів і мінімумів. З зростанням к₀ значення ПППР для абсолютно жорсткого включення монотонно зростають, а для пружних включень графіки залежності для Q₂ мають осцилюючий характер навколо значень для абсолютно жорсткого включення. При $e_0 \rightarrow 0$ значення ПППР прямують до відповідних абсолютно жорсткому включенню значень. Повне співпадіння спостерігається при $e_0 = 10^{-6}$.

Якщо на включення набігає поперечна хвиля з $\theta_0 = 90^\circ$, то ПППР розсіяної поздовж-

ньої хвилі Q_1 (рис. 2) також зростають з ростом частоти, але при зростанні e_0 монотонність порушується і з'являються точки максимуму. Крім того, при всіх розглянутих e_0 значення ПППР для пружного включення перевищують відповідні значення для абсолютно жорсткого. Співпадіння значень ПППР для пружного і абсолютно жорсткого включення спостерігається при $e_0 = 10^{-6}$.

На рис. З показана поведінка ПППР розсіяної поперечної хвилі у випадку, коли на включення набігає поперечна хвиля з $\theta_0 = 0^\circ$. Для включень з жорсткістю значно більшою жорсткості матриці ПППР спочатку досягають деякого максимального значення, а потім при зростанні частоти значення Q_2 спадають. ПППР для розсіяної поздовжньої хвилі мають не тільки суттєво менші значення, але й більш складний характер залежності від частоти. Якщо ж на включення набігає поздовжня хвиля з $\theta_0 = 0^\circ$, то для ПППР розсіяної від включення поздовжньої хвилі (рис. 4) і ПППР розсіяної поперечної хвилі (рис. 5) спостерігається з ростом κ_0 зростання значень до досягнення максимального значення з

наступним повільним спаданням значень, особливо, коли жорсткість включення значно перевищує жорсткість матриці. З ростом жорсткості включення зростають значення поперечних перерізів, прямуючи до відповідних значень для абсолютно жорсткого включення. Співпадіння значень ПППІР для пружного і абсолютно жорсткого включень відбувається при $e_0 = 10^{-6}$. Слід відмітити, що ПППІР розсіяної від включення поперечної хвилі Q_2 значно пе-

ревищують відповідні значення ПППР розсіяння поздовжньої хвилі Q₁.

ЛІТЕРАТУРА

- 1. Гринченко В.Т., Мелешко В.В. Гармонические колебания и волны в упругих телах // К., 1981. – 284 с.
- 2. Перцев А.К., Платонов Э.Г. Динамика оболочек и пластин // Л., 1987. -316 с.
- 3. Попов В.Г., Улановский А.Э. Сравнительный анализ дифракционных полей при

прохождении упругих волн через дефекты различной природы // Изв. РАН. МТТ. – 1995. –№4. –С.99-109.

- Литвин О.В., Попов В.Г. Концентрация напряжений вблизи тонкого упругого включения в условиях гладкого контакта //Известия РАН. Мех.тв. тела, 2007.– №1. – С. 123-132.
- 5. Литвин О.В., Попов В.Г. Взаємодія плоских пружних гармонічних хвиль з пружним включенням за повного зчеплення // Львів: Фіз.-хім. мех. мат.–2007. №4.
- 6. 6.Белоцерковский С.М., Лифанов И.К. Численные методы в сингулярных интегральных уравнениях // М.: Наука, 1985. 253 с.
- 7. Канаун С.К., Левин В.М. Метод эффективного поля в механике композитов. Петрозаводский университет, 1993. 600 с.
- 8. Achenbach J.D., Gautesen A.K., McMaken H. Ray methods for waves in elastic solids. Pitman, Boston, 1982.